

УДК 657.6

Радіонова Н.Й.

кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри обліку і аудиту

Київський національний університет технологій та дизайну
м. Ужгород, Україна

Михайлюк О.В.

магістрант кафедри обліку і аудиту

Київський Національний Університет технологій та дизайну
м. Ужгород, Україна

СИСТЕМА ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ ОБЛІКОВО-ЗВІТНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Внутрішньогосподарським контролем називають сукупність методів і процедур, які використовують суб'єкти контролю для упорядкування та ефективного здійснення господарської діяльності підприємства шляхом своєчасного виявлення недоліків і помилок в господарюванні та усунення причин їх виникнення. [2, с.282]

Правильне та чітко організоване застосування внутрішнього контролю на підприємствах дає власникові можливість вчасно приймати управлінські рішення, здійснювати аналіз і пошук шляхів удосконалення виробництва, що забезпечує ефективне функціонування підприємства.

Основні засоби є одним із найважливіших об'єктів фінансового обліку і контролю. [4, с.120]

Головними завданнями внутрішньогосподарського контролю основних засобів є забезпечення власника або керівництва підприємства достовірною інформацією щодо наявності, стану й руху основних засобів, забезпечення їх збереження та ефективного використання, дотримання законності та документальної обґрунтованості операцій, пов'язаних з рухом основних засобів. [1, с.251].

Ефективна система внутрішнього контролю основних засобів включає: аналіз основних засобів підприємства за минулий період; аналіз структури та стану основних засобів; контроль за формуванням амортизаційної політики підприємства; контроль за своєчасним оновленням основних засобів підприємства; контроль за використанням основних засобів підприємства; внутрішній контроль використання основних засобів.

Для підвищення ефективності системи внутрішнього контролю з використання основних засобів найбільш доцільними та дієвими є методи розподілу повноважень і відповідальності між працівниками з обов'язковим зазначенням повноважень у посадових інструкціях, дотримання основних етапів

здійснення контролю основних засобів, діагностика і прогнозування проблем, перегляд облікової політики підприємства у частині обліку основних засобів.

Виконання контрольних функцій слід доручати особам, компетентним у питаннях, які можуть на високому та професійному рівні оцінити причини можливих відхилень та передбачити їх наслідки, а також внести пропозиції з усунення виявлених недоліків.

У багатьох керівників склалася думка, що функції системи внутрішньогосподарського контролю основних засобів і системи бухгалтерського обліку основних засобів відносяться тільки до бухгалтерської служби підприємства, а це виключає можливість створення розширеної системи виявлення відхилень та їх регулювання.

Процеси використання основних засобів і створення матеріально-речових результатів виробництва здійснюються під впливом всіх основних відділів і служб, тому чисто бухгалтерський підхід до функції контролю основних засобів є неконструктивним.

Для того щоб покращити внутрішній контроль над основними засобами, потрібно щоб функція контролю більш чітко та цілеспрямовано взаємодіяла з усіма відділами і службами.

Одним з найбільш надійних способів внутрішньогосподарського контролю за станом обліково-звітної інформації щодо основних засобів підприємства є проведення аудиту.

Метою аудиту основних засобів є підтвердження інформації щодо повноти, достовірності, законності та правильності відображення в обліку основних засобів.

Основними методами, які використовуються при аудиті основних засобів, є інвентаризація, контрольні обміри, логічна перевірка, повторне виконання, запити. [3, с.104]

Неправильно оцінена балансова вартість основних засобів, несвоєчасне оприбуткування основних засобів, відсутність оформлених документів щодо матеріально-відповідальних осіб, відсутність інвентарних номерів на основних засобах, помилки у нарахуванні амортизації основних засобів – є найтипівішими помилками при аудиті основних засобів.

Система внутрішнього контролю основних засобів діє в інтересах його керівництва або власників, тому керівникам слід приділяти належну увагу побудові ефективної системи його здійснення.

Список використаних інформаційних джерел

1. Марценюк Р.А. Організація внутрішньогосподарського контролю на заготівельному підприємстві / Р. А. Марценюк // Міжнародний збірник наукових праць. Випуск 3(21).-2011.-С.250-253.

2. Пиріжок С.Є. Організація внутрішнього контролю операцій з вибуття основних засобів/ С.Є. Пиріжок // Проблеми теорії та методології

бухгалтерського обліку, контролю і аналізу-[Електронний ресурс]-Режим доступу: <http://pbo.ztu.edu.ua/article/viewFile/47307/43851>

3. Радіонова Н.Й., Бунда О.М. «Удосконалення методології аудиту основних засобів»/ Н. Й. Радіонова, О.М. Бунда // журнал «Регіональна бізнес-економіка та управління».- 2015.-№3 (47), с. 100-111

4. Бондаренко Н.М., Шачаніна Ю.К. Організація внутрішньогосподарського контролю використання основних засобів на вітчизняних підприємствах та шляхи його вдосконалення / Н.М. Бондаренко, Ю.К. Шачаніна // Науковий вісник Херсонського державного університету. Випуск 23.-2017.- с. 119-122

УДК 657

Ренкас Ю.

*к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку
Краківський Економічний Університет
м. Краків, Польща*

ОЦІНКА ЗАРОБІТНИХ ПЛАТ ПРАЦІВНИКІВ В АСПЕКТІ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Капітал як здатність до виконання праці є основною категорією в економічних науках. На даний момент переважає точка зору, за якою капітал сприймається як абстрактна категорія [2]. Для кожної окремої особи розмір її капіталу визначають відповідні затрати, такі як затрати на утримання, затрати на отримання професійної освіти, капітал з досвіду і затрати власної праці (у випадку викладачів вищих навчальних закладів) [3]. Ідентифікація даних затрат і визначення функції приросту капіталу в результаті отриманого досвіду приводить до відомої і добре опрацьованої моделі людського капіталу. За даною моделлю людський капітал є функцією багатьох змінних, серед яких завжди виступають величини: k – місячні затрати на утримання; t – змінна часу; T – кількість років професійної праці і p – економічна стала потенційного приросту.

Саму просту модель людського капіталу представляє формула:

$$H(k,p,t) = K \quad (1)$$

де, $H(k,p,t)$ – вартість людського капіталу; K – капіталізовані затрати на утримання при застосуванні економічної сталої p .

Розмір людського капіталу, розрахований за даною формулою, є основою для встановлення рівня мінімальної заробітної плати в економіці конкретної країни, оскільки на мінімальну заробітну плату заслуговують працівники, які не мають професійної освіти і професійного досвіду. Якщо ж молода особа приймає рішення отримати професійну освіту, то її людський капітал у ході навчання буде